

Szülőföld

BODNÁR ÉVA verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Am Em F Em7
Em-lé-ke-im-ben úgy él ez a táj, mint az i-mád-ság, mely örök-ér-vé-nyű. A

Am G C E7 Am
szü-lő-föld, a-hol az sem fáj, hogy az é-let u-tán el - mú - lás jön... ...és ha - lál... A

F G6 E7 Am
föld, a rög, az ő - si gyö - ke - rek, a - hol sze - ret - tél, és sze - ret - té - lek. A - hol

Dm F E Am
da - col - tam a re - mény - te - len - nel, de jobb ha - zá - ról nem a - kar - tam hal - la - ni. Nem tud - tam

Dm6 G7/H Am9 Dm6 G7 Am9
men - ni, új ru - há - ba búj - ni: ma - ga - mat va - la - ki más - nak val - la - ni. Mert még - is -

1 Dm E7 Am 3 2 Dm E7 Am
még - is i - de - köt va - la - mi... A tud - tam men - is i - de - köt - va - la - mi... - A -

Fine

Emlékeimben úgy él ez a táj,
mint az imádság, mely örökérvényű.
A szülőföld, ahol az sem fáj,
hogy az élet után elmúlás jön...
... és halál...

A föld, a rög, az ősi gyökerek,
ahol szeretted, és szerettelek.
Ahol dacoltam a reménytelennel,
de jobb hazáról nem akartam hallani.
Nem tudtam menni, új ruhába bújni:
magamat valaki másnak vallani.
Mert mégis-mégis ideköt valami...

